

Arrest

nr. 57 485 van 7 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en haar advocaat E. SCHOUTEN, loco advocaat S. BENKHELIFA, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X (°31/12/1993), die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 september 2009 en heeft zich op 28 september 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 9 november 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 12 mei 2010.

1.3. Op 16 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 17 november 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Afghanistan. U verklaarde te zijn geboren in het dorp Dawlatzai, in het district Chaparhar, in de provincie Nangarhar. Bij aankomst in België stelde u minderjarig te zijn. U bent een Pasthoun van etnische origine.

Uw broer, D.(...) S.(...) (OV.5.433.408 en CG03/10581Z), diende op 16 januari 2003 in België een eerste asielaanvraag in. Op 27 februari 2004 diende hij een nieuwe asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Ook de Vaste Beroepscommissie nam een beslissing tot weigering van toekenning van de hoedanigheid van vluchteling. Uw broer baseerde zijn asielaanvraag op problemen als gevolg van de betrokkenheid van uw vader bij de "Hezb-e Islami".

Ook u verklaarde dat dit aan de basis lag van uw problemen in Afghanistan. Uw vader zou ten tijde van het Talibanregime zijn meegenomen en gedood omdat hij een commandant van de "Hezb-e Islami" was. Zowel de "Hezb-e Islami" als de Taliban zouden nu van u, als zoon van een ex-commandant van de "Hezb-e Islami", verwachten dat u met hen gaat meevechten. Daarnaast kende u problemen met de Afghaanse overheid die bij u thuis naar wapens kwam zoeken omdat uw vader vroeger commandant was van "Hezb-e Islami". Uiteindelijk verliet u Afghanistan en u reisde illegaal naar Europa waar, op 18 juli 2009, uw vingerafdrukken werden genomen in Griekenland. U reisde verder illegaal naar België waar u op 28 september 2009 asiel aanvroeg. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een identiteitsboekje of "taskara" voor.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen. In casu dient echter, na een grondig individueel onderzoek van uw asielaanvraag, te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Dit omwille van volgende redenen.

Het CGVS stelt immers vast dat u niet aannemelijk kan maken dat u tot op het ogenblik van uw vertrek naar Europa in 2009, in uw beweerde geboorteregio, Chaparhar, in Afghanistan zou hebben gewoond. Deze vaststelling doet uiteraard ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dat daar onlosmakelijk mee is verbonden.

Ten eerste kon u niet op een juiste manier het verloop van een schooljaar in Afghanistan beschrijven. Nochtans verklaart u naar het nabijgelegen lyceum te zijn geweest, tot en met de derde klas (zie gehoorverslag CGVS p.10). In casu wist u niet in welke Afghaanse maand het schooljaar begint. Evenmin wist u of u in de maand "Hut" (twaalfde maand van het Afghaanse jaar-Westerse kalender: medio februari tot medio maart) al dan niet naar school moest. Ook wist u niet in welke maanden u zomervakantie had. Verder was ook uw kennis van de Afghaanse kalender zeer beperkt en zelfs foutief (zie gehoorverslag CGVS p.10 en 11). Zo gaf u aan dat het koud is in de maand "Hut" (Westerse kalender: medio februari tot medio maart), maar u wist niet of die maand dan in de winter valt. U gaf ook verkeerdelijk aan dat de maand "Djedhi" (Westerse kalender: medio december tot medio januari) in de zomer valt. Van iemand die verklaart tot net voor zijn vertrek uit Afghanistan naar school te zijn gegaan is dit gebrek aan kennis met betrekking tot de schoolkalender zeer frappant.

Ten tweede werd u gevraagd naar het benoemen van enkele bekende personen uit uw district (zie gehoorverslag CGVS p.16 en 17). U kon daarbij slechts twee namen geven. U werd nadien expliciet gevraagd naar commandanten van de Taliban en/of de "Hezb-e Islami" die in uw regio actief zouden zijn (zie gehoorverslag CGVS p.17 en 18). U verklaart immers beide groeperingen in uw regio te vrezen. Met uitzondering van "Mullah Omar" en "Salam Zaeef", met name twee prominente figuren op nationaal niveau ten tijde van het vroegere Talibanregime (1996 tot 2001), en "Hekmatyar", met name de hoofdfiguur van "Hezb-e Islami", kon u echter geen enkele naam opgeven. U vermeldt hierbij de namen van drie personaliteiten die alom bekend en berucht zijn maar slaagt er niet in specifieke persoonlijkheden uit uw regio te vermelden die aldaar actueel actief en/of gekend zijn. Deze

vaststelling ondermijnt niet alleen de geloofwaardigheid van het beweerde tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan, maar doet ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u net door deze twee groeperingen werd benaderd in Afghanistan. Mocht u zowel de Taliban als de "Hezb-e Islami" vrezen, zoals u verklaart, dan is het geenszins geloofwaardig dat u van geen van beide groeperingen ook maar één lokale leider of commandant of verantwoordelijke kan benoemen.

Ten derde was uw kennis van de "Hezb-e Islami" hoe dan ook zeer beperkt. U kon niets concreet vertellen over de persoon Hekmatyar (zie gehoorverslag CGVS p.18). U werd ook naar uw algemene kennis van "Hezb-e Islami" gevraagd. U gaf echter enkel aan dat dit een "groep" is die mensen waarschuwt wanneer ze samenwerken met buitenlandse troepen. Verder gaf u aan niets over "Hezb-e Islami" te weten (zie gehoorverslag CGVS p.5). Ook wanneer u gevraagd werd naar het beroep van uw vader ten tijde van de Mudjahedeen (het regime van vóór de Taliban), gaf u enkel aan dat uw vader een commandant was. Meer kon u hierover niet vertellen (zie gehoorverslag CGVS p.5 en 6). Dat dit dateert van vóór of net na uw geboorte, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat dit merkwaardig is, aangezien zowel uw broer als uzelf uw asielrelaas daarop baseren. Redelijkerwijze kan dan toch enige concrete kennis verwacht worden. Zelfs als zou uw vader al enige tijd geleden zijn overleden dan nog moet hierover in de familiekring zeker en vast zijn gepraat en moeten er over de wapenfeiten van uw vader verhalen of anekdotes de ronde hebben gedaan.

Ten vierde kon u op geen enkele concrete noch coherente wijze aangeven wanneer u uw land Afghanistan verliet. Dat u zich geen concrete datum herinnert, kan u niet worden aangerekend. Doch is het weinig geloofwaardig dat u uw vertrek niet kan plaatsen door te verwijzen naar concrete zaken zoals seizoenen, maanden, feesten of andere gebeurtenissen. Zo verklaarde u eerst dat u in de zomer van 1388 (Westerse kalender: zomer 2009) uit Afghanistan vertrok (zie gehoorverslag CGVS p.11). Nadien legde u hieromtrent tegenstrijdige verklaringen af. Zo gaf u aan dat u bij de viering van Nieuwjaar, nl. op "1 hamal 1388" (Westerse kalender: 21 maart 2009), niet meer in Afghanistan was (zie gehoorverslag CGVS p.12). Uiteindelijk stelde u niet meer te weten in welk jaar u Afghanistan verliet, 1387 (2008) of 1388 (2009). Later gaf u aan dat u enkele maanden na de dood van de bekende schrijver in Nangarhar, zijnde "Malang Jan", zou zijn vertrokken (zie gehoorverslag CGVS p.12). Deze persoon zou volgens u op de weg van Kabul naar Nangarhar zijn omgekomen bij een verkeersongeval (zie gehoorverslag CGVS p.12 en 15). Echter uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat deze persoon reeds in het jaar 1957 is overleden, inderdaad tijdens een verkeersongeval op de weg van Kabul naar Nangarhar. Dit ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van uw bewering pas in 2009 uit Afghanistan te zijn vertrokken. U wist verder evenmin of uw vertrek zich al dan niet situeerde vóór of na de ontvoering van familieleden van Hazrat Ali, de bekende commandant in Nangarhar. Evenmin wist u of u al dan niet vóór of na de dood van Jabbar, districtshoofd in Khogyani (een buurdistrict), vertrok (zie gehoorverslag CGVS p.12). Ten slotte gaf u aan dat u Afghanistan verliet tussen "het kleine Akhtar" (suikerfeest) en "het grote Akhtar" (offerfeest) volgend op de voorlaatste Ramadan (zie gehoorverslag CGVS p.13). Daar de voorlaatste Ramadan (2008 of 1387) samenviel met de maand september 2008 (Afghaanse kalender: half Sumbullah tot half Mizan 1387), betekent dit dat u geenszins Afghanistan verliet in de zomerperiode, van welk jaar dan ook.

Ten slotte zijn uw verklaringen niet gelijklopend aan de verklaringen van uw broer. Zo verklaarde uw broer tijdens zijn asielaanvraag dat zijn familie, waaronder uw moeder én uzelf, verdwenen waren in de periode dat hijzelf vanuit Pakistan, waar hij een jaar zou hebben gewoond, naar Afghanistan terugkeerde, wat rond het jaar 2000 was (zie gehoorverslag D.(...) S.(...), CGVS 01/02/2005 p.1-22, toegevoegd aan de blauwe map van het administratieve dossier). Uw broer verklaarde dat hij drie jaar lang bij zijn tante in Jalalabad woonde, van 2000 tot 2003, gevolgd door enkele maanden in zijn huis in zijn geboortedorp Chaparhar, zonder dat hij nieuws had van u en de rest van uw familie. Dit stemt hoegenaamd niet overeen met uw verklaring dat u sinds uw geboorte onafgebroken in hetzelfde dorp en hetzelfde huis woonde (zie gehoorverslag CGVS p.3 en 4). Ook dat uw broer eventueel in Pakistan zou hebben gewoond, kon u niet bevestigen (zie gehoorverslag CGVS p.18-19).

U bent in het bezit van een originele Afghaanse identiteitskaart ("taskara"). Dit document, dat uw persoonsgegevens bevat, vermag bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Het document dateert immers van het jaar 1372 (Westerse kalender: 1993) en kan dus geenszins uw vertrek uit Afghanistan op het door u aangegeven tijdstip staven. U bent verder niet in het bezit van enig begin van bewijs dat uw verklaringen in dezer zou kunnen staven. Nochtans stelde u daar in Afghanistan wel over te beschikken, zoals foto's of schoolcertificaten, maar blijkbaar hebt u nagelaten de bewijsstukken

te laten overkomen, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt (zie gehoorverslag CGVS p.13). Evenmin bent u in het bezit van enig begin van bewijs betreffende de door u voorgehouden asielmotieven. Daarbij merkt het CGVS nog op dat het enigszins bevreemdend is dat u als geboortjaar "1373" opgaf tijdens uw gehoor op het CGVS, maar dat op uw identiteitskaart staat vermeld dat u één jaar oud was in 1372 wat zou betekenen dat u twee jaar ouder bent dan u zelf heeft verklaard (zie gehoorverslag CGVS p.14 en een kopie van de identiteitskaart die is toegevoegd in de groene map van het administratieve dossier).

Uit dit alles dient te worden besloten dat u niet enkel de vluchtelingenstatus maar ook de subsidiaire beschermingsstatus moet worden geweigerd. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai, India of elders in Afghanistan en hebben er een reëel alternatief ontwikkeld. Voor de asielinstanties is het van belang om te kunnen vaststellen of de betrokken kandidaat-vluchteling tot recent in Afghanistan woonde dan wel dat hij sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land verbleef. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon bovendien door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Zoals bepaald in paragraaf 205 van het "UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status" is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Indien u geen duidelijkheid schept over uw verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen, stelt u het CGVS in de onmogelijkheid uw beschermingsnood correct te beoordelen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de schending van artikel 4.1 van de richtlijn 2004/83/CE van de Raad van 29 april 2004, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich enkel baseert op de geloofwaardigheid en de bestreden beslissing geen enkele zin bevat over de nood aan bescherming op basis van de objectieve elementen. Hij betoogt dat het risico op vervolging reëel is en niet betwist wordt dat hij een minderjarige Afghaan is. Verzoeker verklaart zijn gebrek aan antwoorden op bepaalde vragen door te verwijzen naar "zijn geschiedenis en zijn erg beperkte onderwijsgraad" en stelt dat zijn gebrek aan kennis niets verandert aan de vaststelling dat hij vervolging riskeert in geval van terugkeer naar Afghanistan. Hij vervolgt dat hij wel spontaan het telefoonnummer van zijn moeder heeft gegeven die in hun dorp is gebleven en verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet gecontroleerd te hebben of zijn familie nog steeds recent in Afghanistan woont.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing zich niet uitspreekt over het risico in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker verwijst in dit verband naar UNHCR-lijsten, toegevoegd aan het administratief dossier, en stelt verkeerdelijk dat *“appellant afkomstig (is) uit het district Sholgara in de provincie Balkh”*.

Bij het verzoekschrift worden volgende documenten toegevoegd: een schoolattest met vertaling; een verklaring van de dorpsoudsten; 8 foto's; een document van 11 oktober 2010 met betrekking tot het beleid van het CGVS; 2 bladzijden van het UNHCR-rapport *“UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan”*; een artikel van G. Westerveen *“Country of origin information” en geloofwaardigheid* en een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij niet aannemelijk kan maken dat hij tot op het ogenblik van zijn vertrek naar Europa in 2009 in zijn beweerde regio Charparhar, Afghanistan, zou hebben gewoond en deze vaststelling uiteraard ook afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas dat daar onlosmakelijk mee verbonden is, en hij geen duidelijkheid schept over zijn verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen zodat hij het CGVS in de onmogelijkheid stelt de beschermingsnood correct te beoordelen.

2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt dat hij tot 2009 in Afghanistan verbleef en dat dit op pertinente wijze in de bestreden beslissing wordt onderbouwd. Verzoeker betwist deze vaststellingen in wezen niet maar wijt zijn gebrek aan kennis aan *“een gevolg van zijn geschiedenis en zijn erg beperkte onderwijsgraad”*. Verzoeker kan in deze de Raad niet overtuigen. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker verklaart minderjarig te zijn en geboren te zijn in 1373 (gehoorverslag, p. 3) en zijn taskara vermeldt *“1 jaar oud in 1372”* (gehoor, p. 14) en los van elke chronologie van zijn voorgehouden vervolgingsfeiten en asielrelaas, mag van een Afghaanse scholier, die tot drie maanden voor hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten, les volgde in het *“Trilay Lyceum”*, derde klas, (gehoor, p. 10) verwacht worden dat hij duidelijk en ondubbelzinnig kan aangeven in welke Afghaanse maand het schooljaar begint, in welke maanden hij vakantie had, welke de zomermaanden of de wintermaanden zijn en in welke maand hij Afghanistan verliet. De Raad is dan ook van oordeel dat maar weinig geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas dat hij tot 2009 in zijn geboorteplaats in de provincie Nangarhar zou hebben verbleven, hetgeen de voorgehouden vervolgingsfeiten vanwege de Taliban en *“Hezb-e Islami”*, die zich zouden afgespeeld hebben kort voor zijn vertrek uit Afghanistan, ernstig ondermijnen. Daarenboven is het merkwaardig dat verzoeker zijn documenten ondertekent met *“QUD”* en dat hij vlot het telefoonnummer van zijn moeder kan opschrijven in Arabische cijfers.

Voorts kan ook aangenomen worden dat indien verzoeker daadwerkelijk door de Taliban en de *“Hezb-e Islami”* in zijn regio onder druk werd gezet om zich aan te sluiten, hij minstens enkel namen van belangrijke personen van deze groeperingen in zijn directe omgeving zou kunnen aangeven, wat in casu niet het geval is, vermits zijn kennis dienaangaande beperkt is tot twee namen van prominente figuren op nationaal niveau ten tijd van het vroegere Talibanregime (1996-2001) en Hekmatyar, de hoofdfiguur van de *“Hezb-e Islami”*. De Raad is derhalve van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers opgediste relaas en zijn verblijf in Afghanistan tot 2009.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Waar in de verweernota wordt opgeworpen dat verweerder *“nogmaals (wenst) te benadrukken dat de bestreden beslissing genomen is op basis van het feit dat verzoeker zelf niet aannemelijk kan maken dat hij tot op het ogenblik van zijn vertrek naar Europas in 2009, in zijn beweerde geboorteregio, Charparhar, in Afghanistan zou hebben gewoond”* en *“zijn bewering dat zijn moeder/familie op dit*

moment nog steeds in Afghanistan zouden verblijven (...) hieraan geen afbreuk (doet)”, constateert de Raad dat verweerder derhalve niet twijfelt aan verzoekers afkomst uit Afghanistan en meer bepaald uit de provincie Nangarhar. Verzoeker toont weliswaar niet aan dat hij recent uit Afghanistan komt doch er wordt niet betwist dat hij uit Nangarhar afkomstig is en dat zijn familie thans in Nangarhar verblijft. Uit de bij het verzoekschrift gevoegde beleidsnota van het Commissariaat-generaal blijkt dat aan Afghanen die afkomstig zijn uit de provincie Nangarhar subsidiaire bescherming kan worden toegekend. De Raad besluit, mede in acht genomen de jonge leeftijd van verzoeker, dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.7. De aan het verzoekschrift toegevoegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. Immers, de verklaring van de school en de dorpsoudsten waarin bevestigd wordt dat verzoeker tot vrij recent in Afghanistan verbleef, kunnen slechts in aanmerking worden genomen in de mate een coherent en waarachtig relaas wordt ondersteund, hetgeen in casu niet het geval is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS